

باخترشناسی در برابر خاورشناسی

شدند.

برخی دیگر می‌گویند: مبدأ خاورشناسی به جنگ‌های صلیبی باز می‌گردد و از آنجا که صلیبیان با تمام قدرت به سرزمین شرق حمله‌ور شدند و پس از جنگ‌های خونین و کشتارهای فراوان، مفتضحانه سرزمین شرق را ترک گفته و به غرب بازگشتند این سبب شد که گروهی از دانشمندان خود را برای شناخت شرق بسیج کردند و این رشته پی‌ریزی شد.

اگر این دو نظریه اغراق‌آمیز باشد، نظریه سوم تا حدی واقع‌بینانه‌تر است و آن این که مبدأ خاورشناسی، به دوران «رنسانس» باز می‌گردد که مردم مغرب زمین در همه افکار و آرای خود تجدید نظر کرده

رشته خاورشناسی و به تعبیر عربی

«استشراق» از صدها سال پیش پایه‌گذاری شده است و هدف از تأسیس آن، این بوده که ملت مغرب زمین ملل مشرق زمین را به خوبی بشناسند، و بر اهداف خود که بر همگان روشن است، نایل آیند.

در اینکه خاورشناسی از کی پی‌ریزی شده است، در میان محققان نظرهای گوناگونی ابراز شده است.

برخی، تاریخ آن را به دوران قبل از اسلام برگردانده و می‌گویند بر اثر جنگ‌های ایران و روم، مسأله خاورشناسی پی‌ریزی شد، تاغرب، نقاط قوت و ضعف دشمن خود را به خوبی بشناسد، و در جنگ و یا صلح نباشد و رومیان یک بار در جنگ باختند، هر چند بعداً پیروز

قوت و ضعف برنامه‌های آنان، در گذشته و حال به صورت یک علم منظم مطلع شویم و به اصطلاح مرحوم شرف الدین عاملی «لا یُنْتَشِرَ الْهَدْيٌ إِلَّا مِنْ حِثَّةٍ انتشرت الضلاله: رستگاری از همانجا گسترش می‌باید که گمراهی از آنجا راه یافته است». البته وظيفة اسلامی ایجاب نمی‌کند که ما در صدد استثمار و سلطه‌جویی بر آنان باشیم، اما برای دوری از سلطه‌پذیری ناچاریم که رقیب را به خوبی بشناسیم و به موقع پاسخ بدھیم.

امروز، بیش از یک میلیون نسخه خطی اسلامی در کتابخانه‌ها و موزه‌های غربی ثبت شده و هنوز به تدریج باقیمانده راثبت می‌کنند. در حالی که غالباً نسخه‌ای از آنها در کشورهای شرقی وجود ندارد. نگارنده خود در سفری که در سال ۱۳۵۶ به امریکا داشتم، نسخه خطی برخی از مجلدات «تبیان» شیخ طوسی را در دانشگاه نیوجرسی که در آن هنگام ۱۰۵

و همه چیز را از نو آغاز نمودند، حتی «دکارت»، فیلسوف معروف، در اصل وجود خود، شک و تردید نمود، آنگاه از طریق یک قیاس غلط به وجود خود پی برد، و گفت: «من می‌اندیشم پس هستم». (۱) ما فعلًا با تاریخ پیدایش این رشته در غرب چندان کاری نداریم، چیزی که باید یادآور شویم این است که باید در مقابل خاورشناسی که رشتہ مهمی در مغرب زمین است، در کشورهای اسلامی نیز رشتہ‌ای به نام «غرب شناسی» تأسیس شود، و به صورت یک ماده درسی مختلف تدریس شود و آنچه این مطلب را ایجاب می‌کند این است که ما آن درگیر سیاستمداران غرب و اقتصاددانان آنها هستیم. آنان پیوسته در حال برنامه‌ریزی برای مهار کردن شرق و بهره‌گیری از امکانات مالی و مادی آن به سود خود هستند تا سلطه خود را بر آنها تحکیم کنند. ما نیز در مقام مقابله، باید از نقاط

۱. وجه غلط بودن روشن است، زیرا وی نتیجه را در مقدمه مسلم گرفته، آنچه که می‌گوید: «فکر می‌کنم»، از این گذشته، اعتقاد انسان به خویش روشن‌تر از اعتقاد او به تفکر خویش است، چگونه می‌توان از مبهومی به یک امر روشن پی برد؟

- در قرون اخیر.
۳. جغرافیای طبیعی ، و انسانی و سیاسی غرب
۴. اقتصاد و قدرت تولید و روابط اقتصادی آنان با جهان.
۵. شناخت اقلیت‌های مذهبی، قومی و نژادی در غرب.
۶. قدرت کلیسا و تحولاتی که در آن رخ داده و وضع کنونی دین و مذهب در غرب.
۷. شناخت راه‌های تفاهم و تبادل فرهنگی و در نتیجه گفتگوی میان تمدن‌ها عموم و تبادل و تعامل به جای جنگ و نبرد تمدن‌ها.
۸. باز گرداندن ثروت‌های علمی و فرهنگی و آثار باستانی شرق.
۹. بهبود بخشیدن به نگرش غربی‌ها نسبت به مردم شرق زمین و زدودن هر نوع تهمت و بدینبینی و نفرت و برتری جویی میان دو طرف.
۱۰. کوشش برای رفع مرزبندی حاکم بر غرب در زمینه انسان‌شناسی و تقسیم انسان‌ها به دو گروه «فرادست» و «فروdest».
- سال از عمر آن می‌گذشت، مشاهده کردم. خطوط میر در آن جا فراوان بود. روزنامه‌های اطلاعات و کیهان، مرتباً خریداری شده و تجلید می‌گشت. در دوران رضاخان برای تاراج نسخ ارزشمند و چه بسا چاپی، شایعه‌سازی کردند که دولت کلیه این کتاب‌ها را از خانه‌ها جمع‌آوری و نابود خواهد کرد. این خبر هنگامی منتشر شد که دلالان یهودی مشتی از مسلمانان فریب خورده را آلت دست قرار داده به خرید نسخه‌ها اقدام نموده و کتاب‌های زیادی را از کشور بیرون بردنند.
- شناخت غرب نباید تنها بر روی سیاست‌های آنان متمرکز گردد، زیرا این کار را غالباً وزارت‌های امور خارجه دنیا می‌کنند، بلکه شناخت غرب باید در ابعاد گوناگون صورت گیرد:
۱. شناخت عقیدتی و معرفتی مذهب و افکار و ارزش‌ها و فرهنگ و تمدن آنان.
 ۲. تاریخ غرب به صورت تاریخ نمایی نه تاریخ نگاری و عمل پیشرفت غرب